

прѣзъ града, хъшлацитѣ получаваша китки цвѣта отъ Кладовченки, съ които мнозина отъ тѣхъ бѣхж успѣли да завържатъ познанство и приятелство.

— Е ха са здравле.

— Сречан пут.

— Добро видженье.

— Сбогомъ.

— Добаръ успехъ, и други подобни прощавки и благопожелания се сипеха върху хъшладитѣ отъ всѣки Кладовчанинъ при заминаванието на четата. Нѣкой пъкъ по джумертъ измъкналъ единъ бакъръ сливовица на пхтя, и турналъ на една дъска до бакъра 5—6 малки винени чашки, че който хъшлакъ обича — да си гребне и сръбне. Разбира се, намѣриха се желаючи да вкусятъ отъ съблазнителното питие, а това малко по наруши хубавия войнишки рѣдъ на четата, която се бѣше втѣгнала въ походъ съ вдвоени рѣдове. Но който останеше, тичешкомъ стигаше другаритѣ и заемаше мѣстото си.

Прѣзъ Кладово, както и прѣзъ всичкитѣ по нататѣкъ села и градове четата преминаваше съ пѣсни все юнашки и народни, мѣжду които имаше и такива, които попадаха въ такта на войнишкия вървежъ. Най любимитѣ пѣсни на хъшладитѣ бѣхж:

I.

Нещеме ни богатство

Нещеме ни пари

Искаме свобода

Човѣшки правдини,

Дромъ, дромъ, дромъ, дромъ

Драга наша Българйо

Славна наша, слатка земльо,

Хайдемъ братя да вървие

Настаналъ е боенъ часъ.

.

Или пъкъ:

2.

Пролѣтъ дойде и пиленце

По Балкана пѣе,